

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Zuzanou Ciprýnovou ve věci

navrhovatelů

a) František Wiendl, narozený 31. prosince 1923
bytem Boženy Němcové 163, Klatovy

b) Anna Honová, narozená 8. srpna 1926
bytem náměstí Svobody 937, Uherský Brod

c) Luděk Šácha, narozený 28. června 1931
bytem Na Lada 108, Zdiby

d) Cyril Michalica, narozený 7. prosince 1933
bytem Dědina 334, Hlohovec

f) Ing. Milena Blatná, narozená 10. října 1934
bytem Hlinky 110/40, Brno

g) Miroslav Kopt, narozený 13. července 1935
bytem Wasermannova 928/20, Praha 5 – Hlubočepy

h) Antonín Kment, narozený 13. června 1938
bytem Bohaté Málkovice 52

i) Otakar Tulačka, narozený 23. ledna 1943
bytem Rýzmborská 553, Kdyně

zastoupení advokátem JUDr. Vilémem Fránkem
zapsaným v seznamu advokátů pod číslem 03363
sídlem Masarykova 1355/12, Blansko

za účasti

Konfederace politických vězňů České republiky, IČO 004 17 581
sídlem Škrétova 44/6, Praha 2 – Vinohrady

zastoupený advokátem Bc. et Mgr. Josefem Václavem Martinkem
zapsaným v seznamu advokátů pod číslem 14430
sídlem Bryksova 818/48, Praha 9 – Černý Most

o určení neplatnosti svolání zasedání XII. sněmu účastníka a o určení neplatnosti všech usnesení přijatých na zasedání XII. účastníka

takto:

- I. Řízení o určení neplatnosti svolání XII. sněmu účastníka konaného 2. prosince 2015 se zastavuje.
- II. Určuje se, že rozhodnutí přijatá na XII. sněmu účastníka konaného 2. prosince 2015, a to rozhodnutí pod bodem 2-5: volba předsedy sněmu, schválení jednacího a hlasovacího

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Malinová.

řádu, schválení předsednictví sněmu, volba a schválení volených a jmenovaných orgánů sněmu, dále přijetí nových stanov (bod 6) , udělení absolutoria ústřední revizní komisi (bod 8 první část), schválení hromadné kandidátky a náhradníků-delegátů do shromáždění delegátů (jednalo se o volby do orgánů KPV ČR - předsednictva, revizní komise, a smírčí komise (bod 11) jsou neplatná.

- III. Určuje se, že rozhodnutí přijatá na XII. sněmu účastníka konaného 2. prosince 2015, a to rozhodnutí schválení zprávy o činnosti rady a předsednictva, zprávy o hospodaření a zprávy smírčí komise, jsou zdánlivá.
- IV. Řízení se vůči navrhovateli e) Františkovi Přeslíčkovi zastavuje.
- V. Účastník je povinen uhradit navrhovatelům k rukám jejich zástupce náhradu nákladů řízení ve výši 292 809,20 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

- 1 Návrhem podaným 26. února 2016 a doplněným podáními doručenými zdejšímu soudu 7. října 2016 a 9. března 2018 se navrhovatelé domáhají, aby soud svým usnesením určil, že svolání zasedání XII. sněmu účastníka je neplatné a že všechna usnesení přijatá na zasedání XII. sněmu účastníka jsou neplatná. Uvedli, že jsou členy účastníka a že důvod neplatnosti svolání zasedání XII. sněmu účastníka spatřují ve skutečnosti, že při svolání tohoto zasedání nebyly dodrženy stanovy, a to zejména jejich ustanovení, podle kterého se zasedání mají účastnit delegáti volení jednotlivými pobočkami účastníka. K tomu dále uvedli, že způsob svolání zasedání sněmu nebyl ve stanovách účastníka platných v době svolání podrobně upraven, protože platí zákonná třicetidenní lhůta pro svolání zasedání, ale že účastník nejdříve dopisem ze 7. července 2015, který ani nebyl doručen všem členům vyzvali jednotlivé členy k potvrzení své účasti a následně rozeslal pozvánku na toto zasedání datovanou 2. listopadu 2015. Dále uvedli, že důvody neplatnosti napadených usnesení spatřují ve skutečnosti, že XII. sněm účastníka nebyl na tomto zasedání vůbec usnášeníschopný, když se jej údajně účastnilo 471 členů, přičemž k 31. prosinci 2015 měl účastník celkem 1.905 členů, a když se nejednalo o zasedání ustavující schůze spolku, a ve skutečnosti, že zápis z tohoto zasedání obsahuje obsahové chyby. K tomu dodali, že ke stejným závěrům, tj. že zasedání XII. sněmu účastníka nebylo usnášeníschopné a že zápis z tohoto zasedání obsahuje chyby, dospěla i ústřední revizní komise účastníka. Dále uvedli, že se pokoušeli zjednat nápravu prostřednictvím k tomu určených orgánů účastníka, avšak bezvysledně.
- 2 Účastník řízení s tvrzeními navrhovatelů nesouhlasil. Ve svém vyjádření doručeném zdejšímu soudu 19. července 2017 a doplněném podáním doručeným zdejšímu soudu 17. října 2016 uvedl, že žádný z tvrzených důvodů neplatnosti napadených usnesení není dán, jakož i že zasedání XII. sněmu účastníka bylo svoláno řádně. Nejdříve uvedl, že při svolání tohoto zasedání postupovalo předsednictvo účastníka podle zákonné úpravy, neboť podle účastníka byla část stanov upravující svolání zasedání sněmu v rozporu s novou právní úpravou, a že proto účastník vyrozuměl ohledně svolání tohoto zasedání všechny členy účastníka (jak dále uvedl, ke dni konání zasedání měl účastník 2.125 členů). Uvedl, že nejdříve, v průběhu července 2015, byl účastníkem rozeslán dopis s výzvou členům k registraci na zasedání a že následně byla registrovaným členům rozeslána samotná pozvánka na zasedání. Ještě k tomu uvedl, že navrhovatelé se zasedání XII. sněmu účastníka účastnili, protože nejsou oprávněni domáhat se určení neplatnosti jeho svolání, když toho se může domáhat pouze neobeslaný člen mající na tom právní zájem. Dále uvedl, že pro určení neplatnosti napadených usnesení navrhovatelé neprokázali svůj právní zájem, třebaže uvedli, že takový právní zájem mají. K tomu dodal, že jedním z napadených usnesení byly přijaty nové stanovy účastníka, na jejichž přípravě se, mimo jiné, podíleli i někteří navrhovatelé, a že jde

tudíž o usnesení, u kterého je v zájmu účastníka neplatnost nevyslovit. Dále uvedl, že předsednictvo se se zprávou ústřední revizní komise seznámilo, jakož i že se snažil s navrhovatelem vše vyřešit smírnou cestou, například návrhem na dodatečné udělení důvěry nově zvoleným členům předsednictva účastníka, ale že navrhovatelé již odkázali na podaný návrh na zahájení řízení.

- 3 Na jednání konaném u zdejšího soudu 1. listopadu 2016 vzali navrhovatelé svůj návrh co do určení neplatnosti svolání zasedání XII. sněmu účastníka zpět.
- 4 Poprvé o návrhu rozhodl zdejší soud svým usnesením č. j. 77 Cm 22/2016-50 z 1. listopadu 2016, a to tak, že co do určení neplatnosti svolání zasedání XII. sněmu účastníka řízení zastavil, a tak, že co do zbytku, tj. co do určení neplatnosti napadených usnesení, návrhu vyhověl. Vrchní soud, coby soud odvolací, potom svým usnesením č. j. 7 Cmo 32/2017-78 z 24. ledna 2018 usnesení zdejšího soudu zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Přitom uzavřel, že zdejší soud se má nejdříve zabývat tím, zda jsou navrhovatelé oprávněni k podání návrhu na určení neplatnosti napadených usnesení, k čemuž dodal, že k podání návrhu na určení neplatnosti rozhodnutí orgánu spolku je oprávněn, mimo jiné, každý člen bez dalšího, tedy bez nutnosti prokazovat existenci naléhavého právního zájmu., dále tím, zda se lze neplatnosti napadených usnesení dovolat i u orgánů účastníka, a tím, jaká usnesení byla návrhem napadena, a že teprve pak posoudí, zda u napadených usnesení existuje důvod jejich neplatnosti, přičemž současně přihlédne k tomu, nejsou-li dány důvody, za nichž by neplatnost napadených usnesení neměla být vyslovena.
- 5 Na základě shodných tvrzení účastníků, na základě skutečností zjištěných z provedených důkazů, jakož i na základě skutečností soudu obecně známých nebo známých mu z jeho vlastní činnosti dospěl zdejší soud ke skutkovým závěrům, že navrhovatelé jsou členy účastníka. Dále dospěl zdejší soud ke skutkovým závěrům, že dopisem ze 7. července 2015 účastník sdělil svým členům, že v roce 2015 musí být svoláno zasedání sněmu, a že podle nové právní úpravy má právo účasti na zasedání sněmu každý člen účastníka, načež je tímž dopisem vyzval, aby do 3. července 2015 sdělili, mají-li zájem se tohoto zasedání osobně účastnit (dopis účastníka datovaný 7. července 2015). Dále dospěl zdejší soud ke skutkovým závěrům, že pozvánkou z 2. listopadu 2015 účastník svolal zasedání XII. sněmu s termínem konání 2. prosince 2015 a že tato pozvánka byla rozeslána jen těm členům, kteří v souladu s dopisem ze 7. července 2015 potvrdili svou účast. V této pozvánce bylo, mimo jiné, uvedeno, že oprávněn k účasti na tomto zasedání je každý člen účastníka, který v daném termínu potvrdil svou účast na zasedání (pozvánka na zasedání XII. sněmu účastníka datovaná 2. listopadu 2015).
- 6 Dále dospěl zdejší soud ke skutkovým závěrům, že zasedání XII. sněmu účastníka se konalo 2. prosince 2015 od 10:00 (ve skutečnosti zahájeno v 11:05) v Paláci Žofín na Slovanském ostrově v Praze a že na tomto zasedání byla přijata usnesení o volbě předsedy XII. sněmu účastníka, usnesení o schválení jednacího a hlasovacího řádu XII. sněmu účastníka, usnesení o schválení předsednictva XII. sněmu účastníka, usnesení o schválení mandátové komise, volební komise, návrhové komise a zapisovatele XII. sněmu účastníka, usnesení o schválení stanov účastníka, usnesení o schválení zprávy o činnosti rady a předsednictva účastníka a zprávy ústřední revizní komise o hospodaření účastníka, usnesení o schválení smírčí komise, usnesení o volbě členů předsednictva, revizní komise a smírčí komise účastníka a o volbě delegátů a náhradních delegátů a usnesení o schválení programového prohlášení XII. sněmu účastníka (zápis ze zasedání XII. sněmu účastníka datovaný 4. prosince 2015; jednací a volební řád). Dále dospěl zdejší soud ke skutkovým závěrům, že při zahájení bylo na zasedání přítomno 470 členů, a to až už osobně nebo v zastoupení, a že v průběhu zasedání se počet přítomných členů postupně snižoval až na počet 252, zjištěný při poslední provedené kontrole presence.

- 7 Dále dospěl zdejší soud ke skutkovým závěrům, že ústřední revizní komise účastníka se na svém zasedání konaném 19. ledna 2016 zabývala stížností domažlické, pražské, třebíčské, klatovské, plzeňské a břevlavske pobočky týkající se zasedání XII. sněmu účastníka a že přitom dospěla k závěru, že tento sněm nebyl po celou dobu trvání zasedání usnášeníschopný, když se jej účastnilo 471 členů a když účastník měl v roce 2015 nejméně 1.980 členů a v roce 2016 nejméně 1.530 členů, a že se ve zbytku ztotožnila se stanoviskem navrhovatelky b), podle něhož bylo další vadou skutečnost, že podklady byly jednotlivým členům k dispozici až před zahájením zasedání v místě konání zasedání, a skutečnost, že zasedání sněmu bylo zahájeno i přesto, že ještě neproběhla presence všech dorazivších členů (zápis ze zasedání ústřední a revizní komise datovaný 19. ledna 2016 spolu s přílohou – stanovisko navrhovatelky b)).
- 8 Dále dospěl zdejší soud k závěru, že podle uzávěrky jednotlivých poboček účastníka za rok 2015 měl účastník v roce 2015 celkem 1.905 členů, avšak s tím, že ne každá pobočka mohla nahlásit přesný stav členů (uzávěrka poboček 2015; stanovisko navrhovatelky b)).
- 9 Ze stanov účastníka z roku 2011 se podává, že sněm je nejvyšším orgánem účastníka (čl. 14. písm. a) stanov) tvořený delegáty volenými pobočkami a členy předsednictva (čl. 15 odst. 2 stanov). Dále se z těchto stanov podává, že v působnosti sněmu je, mimo jiné, volba předsedy účastníka a členů předsednictva účastníka (čl. 15 odst. 2 a 5 stanov). Dále se z těchto stanov podává, že členská schůze pobočky účastníka volí své delegáty k účasti na zasedání sněmu (čl. 10 odst. 3 písm. a) stanov). Dalšími nejvyššími orgány účastníka jsou rada tvořená předsedy poboček účastníka (č. 14 písm. b) a čl. 16 odst. 1 stanov), předsednictvo, jež je výkonným orgánem účastníka (čl. 14 písm. c) a čl. 17 odst. 1 stanov), ústřední revizní komise, jež je nejvyšším kontrolním orgánem účastníka (čl. 14 písm. d) a čl. 18 odst. 1 stanov) a smírčí komise, která řeší spory mezi jednotlivými orgány nebo členy, související s jejich členstvím nebo činností jako členů účastníka, případně i jiné spory v rámci účastníka (čl. 14 písm. e) a čl. 19 odst. 1 stanov).
- 10 Ze zápisu napadené členské schůze soud vzal za prokázané, že sněm pod bodem 1) zahájila Naděžda Kavalírová, předsedkyně KPV ČR, pod bodem 2) došlo ke zvolení předsedy sněmu, pod bodem 3) k hlasování o přijetí jednacího a hlasovacího řádu a pod bodem 4) bylo schváleno předsednictvo XII. sněmu KPV ČR, pod bodem 5) došlo k volbě a schválení volených a jmenovaných orgánů sněmu, pod bodem 6) bylo schváleno přijetí nových stanov, bylo uděleno absolutorium, přijata zpráva ústřední revizní komise, byla schválena zpráva o činnosti rady a předsednictva, zpráva o hospodaření, zpráva smírčí komise a došlo ke schválení delegátů na shromáždění delegátů en bloc, byli zvoleni náhradníci-delegáti do shromáždění delegátů, zvoleni členové a funkcionáři do předsednictva, revizní komise a smírčí komise, bylo přijato programové prohlášení a verifikováno souhrnné usnesení XII sněmu.
- 11 Z jednacího a hlasovacího řádu XII sněmu 2015 KPV ČR soud zjistil, že sněm hlasuje o věcech uvedených v bodě 2-5) zápisu členské schůze
- 12 Podle §§ 258 a 259 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník v platném znění (dále jako „obč. zák.“) platí, že každý člen spolku nebo ten, kdo na tom má zájem hodný právní ochrany, může navrhnout soudu, aby rozhodl o neplatnosti rozhodnutí členské schůze spolku pro jeho rozpor se zákonem nebo se stanovami, přičemž toto právo dovolat se neplatnosti rozhodnutí zaniká do tří měsíců ode dne, kdy se navrhovatel o rozhodnutí dozvěděl nebo mohl dozvědět, nejpozději však do jednoho roku od přijetí rozhodnutí.
- 13 Podle § 260 obč. zák. soud neplatnost rozhodnutí nevysloví, došlo-li k porušení zákona nebo stanov, aniž to mělo závažné právní následky, a je-li v zájmu spolku hodném právní ochrany neplatnost rozhodnutí nevyslovit, nebo bylo-li by tím podstatně zasaženo do práva třetí osoby nabytého v dobré víře.

- 14 Podle § 243 obč. zák. platí, že orgány spolku jsou statutární orgán a nejvyšší orgán, případně kontrolní komise, rozhodčí komise a další orgány určené ve stanovách, a že stanovy mohou orgány spolku pojmenovat libovolně, nevzbudí-li tím klamný dojem o jejich povaze.
- 15 Podle § 248 odst. 1 obč. zák. platí, že zasedání členské schůze svolává k zasedání statutární orgán spolku nejméně jedenkrát do roka.
- 16 Podle § 249 odst. 1 obč. zák. platí, že zasedání členské schůze se svolá vhodným způsobem ve lhůtě určené stanovami, jinak nejméně třicet dnů před jeho konáním, přičemž z pozvánky musí být zřejmé místo, čas a pořad zasedání.
- 17 Podle § 251 odst. 1 *in principio* obč. zák. platí, že každý člen je oprávněn účastnit se zasedání.
- 18 Podle § 256 obč. zák. platí, že stanovy mohou určit, že působnost členské schůze plní shromáždění delegátů., a že každý delegát musí být volen stejným počtem hlasů, přičemž není-li to dobře možné, mohou stanovy určit pro volbu delegátů rozumnou odchylku.
- 19 Podle § 249 odst. 1 věty první obč. zák. platí, že zasedání členské schůze spolku se svolá vhodným způsobem ve lhůtě určené stanovami spolku, jinak nejméně třicet dnů před jeho konáním.
- 20 Podle § 3041 odst. 1 věty první a odst. 2 část věty před středníkem obč. zák. platí, že právní povaha právnických osob upravených tímto zákonem se řídí ustanoveními tohoto zákona ode dne nabytí jeho účinnosti a že ustanovení společenské smlouvy nebo statutu těchto právnických osob, která odporují donucujícím ustanovením tohoto zákona, pozbývají závaznosti dnem nabytí jeho účinnosti.
- 21 Protože se navrhovatel domáhá určení neplatnosti napadených rozhodnutí, postupoval zdejší soud podle §§ 153 odst. 1 a 154 odst. 1 obč. soud. řádu a návrhu vyhověl. Dospěl totiž k závěru, že v posuzovaném případě je dán důvod neplatnosti napadených rozhodnutí a že současně není dán důvod, pro který by neměla být neplatnost napadených usnesení vyslovena.
- 22 Nejdříve se zdejší soud zabýval, zda navrhovatelům svědčí právo domáhat se určení neplatnosti napadených rozhodnutí. Dospěl přitom k závěru, že navrhovatelům toto právo svědčí podle §§ 258 a 259 obč. zák. Navrhovatelé jsou členy účastníka (nikdo nerozporoval) a návrh podali dříve, než jim uplynula zákonná lhůta, po kterou jim právo domáhat se určení neplatnosti napadených usnesení svědčí.
- 23 Námitku účastníka, že navrhovatelé neosvědčili naléhavý právní zájem na podání tohoto určovacího návrhu na zahájení řízení, soud neshledal důvodnou. Je sice pravdou, že navrhovatelé podali určovací návrh na zahájení řízení, z ustáleného soudního výkladu však vyplývá, že návrh na určení neplatnosti rozhodnutí orgánu právnické osoby má vlastní vymezení toho, kým a kdy může být podán, a že se na něj tedy nevztahuje obecné vymezení obsažené v § 80 obč. soud. řádu (srovnej např. usnesení Nejvyššího soudu vydané 1. srpna 2002 v právním případě vedeném pod spisovou značkou 29 Odo 11/2002). Podle tohoto zvláštního vymezení, které se týká pouze návrhu na určení neplatnosti rozhodnutí orgánu právnické osoby a které je obsaženo v §§ 258 a 259 obč. zák., platí, že k podání návrhu na určení neplatnosti rozhodnutí orgánu právnické osoby je oprávněn každý člen této právnické osoby, a to bez dalšího, tj. bez nutnosti prokazovat svůj naléhavý právní zájem na tomto určení (stejně uzavřel i Vrchní soud v Praze, coby soud odvolací, v usnesení č. j. 7 Cmo 32/2017-78 z 24. ledna 2018 pod bodem 14 odůvodnění).

- 24 Soud nesouhlasí ani s právním názorem účastníka v tom, že každý navrhovatel musí samostatně uvést jaká usnesení přijatá na členské schůzi podaným návrhem napadá. Navrhovatelé postupovali zcela správně, když více navrhovatelů podalo jeden návrh na vyslovení neplatnosti rozhodnutí členské schůze. Soud odkazuje na ust. § 88 odst. 2 zák.č. 292/2013 Sb. o zvláštních řízeních soudních (z.ř.s.), který stanoví, že s řízením o vyslovení neplatnosti rozhodnutí orgánu právnické osoby je spojeno každé další řízení o neplatnosti téhož rozhodnutí. I kdyby každý navrhovatel podal samostatný návrh, návrhy jsou přímo ze zákona spojeny ke společnému řízení (soud ani nevydává žádné rozhodnutí o spojení věci). Nic pak nebrání tomu, když navrhovatelé podají jeden návrh. Tím, že návrh podepíše (či jej podepíše jejich právní zástupce) dávají najevo, že všichni s obsahem návrhu, tak jak byl podán, souhlasí, a není třeba, aby každý z nich ještě samostatně projevil svoji vůli, tak jak se domnívá právní zástupce účastníka. Ve zkratce a jen pro doplnění, soud uvádí, že není pravda tvrzení právního zástupce účastníka, že současná právní úprava nezná hromadné žaloby. Takovou žalobou je například žaloba o nepřiměřenost protiplnění u vytěsnění akcií (squeeze-out), obdobně žaloby uvedené v § 83 odst. 2 o.s.ř. V projednávané věci však nejde o hromadnou žalobu, ale o návrh s více navrhovateli.
- 25 Současně dospěl zdejší soud k závěru, že napadená usnesení jsou, jakožto usnesení členské schůze (sněmu) účastníka, taková usnesení, jejichž neplatnosti se nelze dovolat u žádného orgánu účastníka. Jak se podává ze stanov účastníka, žádný z orgánů účastníka nemá ve své působnosti pravomoc zrušit rozhodnutí sněmu. Z ostatních nejvyšších orgánů účastníka mají pravomoc k tomu obsahově nejbližší pouze ústřední revizní komise, která má pravomoc kontrolovat dodržování stanov, usnesení sněmu a závazných vnitřních předpisů účastníka, a smírčí komise, která má pravomoc řešit spory mezi jednotlivými orgány nebo členy účastníka. Avšak žádný z těchto orgánů nemá stanovami svěřenu pravomoc zrušit usnesení sněmu, když ústřední revizní komise může jen kontrolovat a když smírčí komisi není stanovami svěřeno oprávnění vyřešit spor například i zrušením usnesení sněmu. K tomu zdejší soud poznamenává, že usnesení sněmu je jakožto rozhodnutí orgánu, který reprezentuje všechny členy účastníka a na kterém se vytváří vůle všech členů účastníka, natolik významným rozhodnutím, že pravomoc k jeho zrušení jiným orgánem musí být ve stanovách výslovně zakotvena.
- 26 Dále se zdejší soud zabýval navrhovateli tvrzenou skutečností, zda bylo zasedání XII. sněmu účastníka, na kterém byla přijata napadená rozhodnutí, řádně svoláno. Dospěl přitom k závěru, že toto zasedání nebylo svoláno řádně. Vzhledem k tomu, že podle stanov účastníka platných v době svolání tohoto zasedání představuje shromáždění delegátů ve smyslu § 256 odst. 1 obč. zák., zabýval se zdejší soud nejdříve tím, zda bylo postupováno správně, byla-li svolána členská schůze. Účastník je právnickou osobou vzniklou před 1. lednem 2014. Vztahuje se na něj tedy úprava obsažená v § 3041 odst. 1 a 2 obč. zák., podle které je účastník od 1. ledna 2014 bez dalšího podřízen nové právní úpravě spolkového práva a podle které pozbývají účinnosti všechna ustanovení stanov účastníka, která jsou v rozporu s novou právní úpravou. Samotná skutečnost, že sněm účastníka představuje shromáždění delegátů, přitom v rozporu s novou právní úpravou není, neboť nová právní úprava v § 260 obč. zák. výslovně umožňuje, že stanovy mohou určit, že působnost členské schůze plní shromáždění delegátů. Avšak, nová právní úprava v takovém případě klade jednu podmínku, a to, že každý delegát musí být volen stejným počtem hlasů, neurčí-li stanovy rozumnou odchylku. Ta však ve stanovách účastníka platných v době svolání zasedání XII. sněmu účastníka nebyla splněna. Ve stanovách totiž bylo určeno pouze, že delegáty volí členská schůze pobočky. A vzhledem k tomu, že jednotlivé pobočky účastníka mohou mít (a taky mají) různý počet členů, musí být stanovami současně ošetřeno, aby každá pobočka volila takový počet delegátů, aby jeden delegát připadal na (přibližně) stejný počet členů. Žádnou takovou úpravu však tyto stanovy účastníka neobsahují, proto dospěl zdejší soud k závěru, že ustanovení stanov účastníka upravující sněm jakožto shromáždění delegátů je neúčinné pro rozpor s novou právní úpravou, konkrétně s požadavkem obsaženým v § 256 odst. 2 obč. zák. Účastník tedy postupoval správně, svolal-li členskou schůzi namísto shromáždění delegátů.

- 27 Mělo-li tedy zasedání XII. sněmu účastníka být svoláno jako členská schůze (a jelikož tak i skutečně svoláno bylo), vztahují se na něj zejména požadavky obsažené v §§ 248, 249 a 251 obč. zák. Podle nich svolává zasedání členské schůze statutární orgán spolku (§ 248 obč. zák.) pozvánkou, ze které je zřejmé místo a čas konání a pořad zasedání, rozeslanou vhodným způsobem ve lhůtě určené stanovami jinak nejméně třicet dnů před konáním zasedání (§ 249 obč. zák.) každému členovi spolku tak, aby měl každý člen možnost účastnit se tohoto zasedání (§ 251 obč. zák.). A vzhledem k tomu, že zasedání XII. sněmu účastníka bylo svoláno předsednictvem účastníka pozvánkou, která byla zaslána jen těm členům, kteří předem na výzvu účastníka potvrdili svou účast, dospěl zdejší soud k závěru, že zasedání XII. sněmu účastníka nebylo svoláno řádně, když pozvánka na toto zasedání nebyla zaslána všem členům účastníka. Jak se podává z § 251 odst. 1 obč. zák., oprávněn účastnit se tohoto zasedání je každý člen účastníka. Proto musí mít každý člen účastníka možnost seznámit se s pozvánkou na zasedání, aby věděl, kdy a kde se zasedání koná a jaké záležitosti se na něm budou projednávat (může totiž jít o záležitosti, které tento člen považuje za důležité a ke kterým se chce vyjádřit nebo účastnit hlasování; může ale také jít o záležitosti, které tento člen nepovažuje za důležité, pročež se rozhodne se tohoto zasedání neúčastnit). Za pozvánku v tomto smyslu nelze považovat dopis ze 7. července 2015, neboť z tohoto dopisu není zřejmý ani čas, ani místo konání zasedání XII. sněmu účastníka a ani pořad jednání tohoto zasedání, když je z něj zřejmé pouze to, že zasedání by se mělo konat některý den v prosinci 2015. Za pozvánku na zasedání XII. sněmu účastníka tudíž lze považovat pouze pozvánku z 2. listopadu 2015. Ta však nebyla zaslána všem členům účastníka, proto zdejšímu soudu nezbylo než konstatovat, jak je uvedeno výše, že zasedání XII. sněmu účastníka nebylo svoláno řádně.
- 28 Ještě k tomu zdejší soud poznamenává, že řádné rozeslání pozvánky členům spolku představuje jedno z důležitých práv členů, neboť jen tak mají jednotliví členové možnost zajistit si volno v den konání zasedání členské schůze a dopravu do místa konání zasedání členské schůze a možnost seznámit se se záležitostmi, které se budou na svolaném zasedání členské schůze projednávat, a na vytvoření vlastního názoru, jak budou na svolaném zasedání členské schůze o jednotlivých záležitostech hlasovat. Jde tedy o prostředek umožňující členům samotný výkon jejich členských práv.
- 29 Soud dále v intencích pokynů odvolacího soudu posoudil, na jaká přijatá usnesení dopadá neplatnost rozhodnutí a na jaká event. zdánlivost. Dle jednacího řádu jsou v kompetenci sněmu rozhodnutí přijatá pod body 2-5. Dle stanov účastníka jsou v kompetenci sněmu volba předsedy KPV, členů předsednictva, předsedy a členů ústřední revizní komise a smírčí komise, projednává (poznámka soudu: zde soud upozorňuje, že sněm jen projednává, ale nepřijímá rozhodnutí, tudíž nehlasuje) zprávu o činnosti rady a předsednictva, zprávu ústřední revizní komise a smírčí komise, v dalších uvedených případech již opět přijímá rozhodnutí (hlasuje) uděluje absolutoria odstupujícímu předsednictvu, ústřední revizní komisi a smírčí komisi, schvaluje stanovy, jejich změny, doplňky. V těchto uvedených věcech a pouze tam, kde sněm volí nebo rozhoduje, tedy dochází k hlasování, může soud vyslovit neplatnost přijatého rozhodnutí, jsou-li pro to dány podmínky. V projednávané věci byl sněm kompetentní a došlo k hlasování ve věcech pod body 2-5 zápisu – volba předsedy sněmu, schválení jednacího a hlasovacího řádu, schválení předsednictví sněmu, volba a schválení volených a jmenovaných orgánů sněmu, dále bylo hlasováno o přijetí nových stanov (bod 6), udělení absolutoria ústřední revizní komisi (bod 8 první část), a pod bodem 11 schválení hromadné kandidátky a náhradníků-delegátů do shromáždění delegátů (jednalo se o volby do orgánů KPV ČR - předsednictva, revizní komise, a smírčí komise. Tato přijatá rozhodnutí jsou neplatná z důvodu chybného svolání členské schůze.
- 30 Další přijatá rozhodnutí, konkrétně schválení zprávy o činnosti rady a předsednictva, zprávy o hospodaření a zprávy smírčí komise shledal soud v souladu s § 245 poslední věta NOZ rozhodnutími zdánlivými, neboť o nich rozhodoval orgán, do jehož působnosti tato rozhodnutí

nespadají. O těchto rozhodnutích bylo na členské schůzi hlasováno, ačkoliv podle čl. 15 bodu 4 stanov je sněm (členská schůze) může pouze projednat (nikoliv je přijmout, tedy hlasovat o nich). Na tato rozhodnutí se pohlíží jako by nebyla přijata.

31 Vzhledem k tomu, že zdejší soud dospěl k závěru, že zasedání XII. sněmu účastníka, na kterém byla přijata napadená rozhodnutí, nebylo svoláno řádně, pročez je dán důvod neplatnosti všech napadených rozhodnutí pro rozpor se zákonem, zabýval se zdejší soud dále tím, zda je u každého jednotlivého napadeného usnesení dán důvod, pro který se neplatnost napadeného usnesení nevysloví, třebaže u něj důvod neplatnosti dán je. Podle § 260 obč. zák. jsou těmito důvody jednak že došlo k porušení zákona nebo stanov, aniž to mělo závažné právní následky a pokud je v zájmu účastníka neplatnost nevyslovit, jednak, že by vyslovením neplatnosti bylo podstatně zasaženo do práva třetí osoby nabytého jí v dobré víře. Zdejší soud přitom dospěl k závěru, že u žádného rozhodnutí u něhož soud vyslovil neplatnost není dán žádný z důvodů uvedených v § 260 obč. zák. Jednak opomenutí svolání všech členů na zasedání XII. sněmu účastníků představuje jedno z nejzávažnějších porušení spolkového práva vůbec, neboť tím dojde k upření možnosti opomenutých členů vykonat své základní členské právo – právo účastnit se členské schůze. Jednak určením neplatnosti napadených usnesení nedojde ani k zásahu do práv třetích osob (tj. osob stojících vně účastníka) do jejich práv nabytých v dobré víře. Tento důvod připadá v úvahu pouze u usnesení o volbě členů předsednictva, revizní komise a smírčí komise účastníka, neboť k nabytí práv třetí osobou by mohlo dojít v důsledku jednání takto zvolených osob za účastníka navenek. Tato jednání učiněná za účastníka těmito osobami navenek totiž zůstávají platná, neboť byla učiněna v době, kdy se považovaly za platně zvolené a kdy byly jako osoby oprávněné jednat za účastníka zapsány ve spolkovém rejstříku. Pokud účastník tvrdí, že by soud měl použít ust. § 260 NOZ, a nevyslovit neplatnost rozhodnutí, jímž byly přijaty nové stanovy z důvodu, že to je v zájmu spolku hodném právní ochrany, soud tento důvod neshledává, neboť skutečnost, že napadeným usnesením byly přijaty nové stanovy není samo o sobě zájem hodným právní ochrany ve smyslu tohoto ustanovení, jak účastník tvrdí. Stanovy představují jeden ze základních dokumentů účastníka, jímž jsou upravena práva a povinnosti členů a podle odborné právní nauky jde o určitý typ společenské smlouvy. Tak jako uzavření každé smlouvy musí být dodržen zákonem předepsaný postup, tak i při schválení stanov musí být zákonem (či stanovami) dodržen předepsaný postup. Opačný závěr by mohl vést k důsledkům podle nichž by jen hrstka členů, která byla pozvána na zasedání členské schůze (sněmu) mohla přijmout nové stanovy a ostatní, kteří pozváni nebyli, a tím byli vyloučeni z rozhodování o přijetí těchto stanov, by se právě z tohoto důvodu (tj. že usnesení o přijetí stanov je samo o sobě usnesením u něhož je dán zájem účastníka hodný právní ochrany ve smyslu § 260 NOZ) nemohli úspěšně domáhat vyslovení neplatnosti přijetí stanov. Takový závěr je třeba odmítnout jako absurdní.

32 Co se týče výroku IV. byl soudem návrh v části týkající se navrhovatele Františka Přesličky zastaven, neboť v průběhu řízení zemřel, a to i přesto, že účastník s částečným zpětvzetím nesouhlasil. Aby soud nesouhlas se zpětvzetím mohl akceptovat, (a event. vyslovit, že zpětvzetí návrhu není účinné), musí být nesouhlas podložen vážnými důvody. Pokud však účastník uvedl jen, že je věcí navrhovatele co žaluje, a pak bere návrh částečně zpět a účastník s tím nesouhlasí, neuvedl účastník žádné relevantní důvody, které by soud mohl posoudit. Soud proto postupoval podle § 96 odst. 2 a 3 o.s.ř. a řízení částečně v rozsahu zpětvzetí zastavil. Neplatnost svolání členské schůze se posuzuje v rámci vyslovení neplatnosti rozhodnutí členské schůze (sněmu), a je tudíž nadbytečné žalovat samostatně neplatnost svolání schůze.

33 V průběhu řízení bylo soudu doloženo kopii úmrtního listu, že navrhovatel e) František Přeslička, zemřel. Protože ztratil způsobilost být účastníkem, řízení, soud ve vztahu k němu řízení zastavil. Podle ustanovení § 103 o.s.ř. kdykoli za řízení přihlíží soud k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé (podmínky řízení). Podle ustanovení § 104 odst. 1 věta první o.s.ř. jde-li o takový nedostatek podmínky řízení, který nelze odstranit, soud řízení zastaví.

Podle ustanovení § 107 odst. 1, první věta o.s.ř., jestliže účastník ztratí po zahájení řízení způsobilost být účastníkem řízení dříve, než řízení bylo pravomocně skončeno, posoudí soud podle povahy věci, zda v řízení může pokračovat. Podle odstavce 5 cit. ust. neumožňuje-li povaha věci v řízení pokračovat, soud řízení zastaví.

- 34 Protože se jedná o rozhodnutí, kterým se řízení u zdejšího soudu končí, postupoval soud dále podle § 151 obč. soud. řádu a rozhodl o povinnosti k náhradě nákladů soudního řízení. Postupoval přitom podle § 142 odst. 1 obč. soud. řádu ve spojení s § 137 a obč. soud. řádu a přiznal navrhovatelům právo vůči účastníkovi na náhradu nákladů řízení, neboť navrhovatelé měli ve věci plný úspěch, resp. nepatrný neúspěch (výrok I) a během řízení navrhovatelům vznikly v souvislosti s účelným uplatňováním jejich práva náklady. Výše mimosmluvní odměny se podle § 6 odst. 1 adv. tarifu stanoví podle sazby mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby a podle počtu úkonů právní služby, které advokát v právní věci udělal. Sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby činí 3.100 Kč, neboť podle § 9 odst. 4 písm. c) adv. tarifu se za tarifní hodnotu považuje částka 50.000 Kč, a podle § 7 bodu 5 adv. tarifu činí sazba za jeden úkon právní služby v tarifní hodnotě přes 10.000 Kč do 200.000 Kč částku 1.500 Kč a 40 Kč za každých započatých 1.000 Kč, o které hodnota převyšuje 10.000 Kč. Úkony právní služby, na něž se sazba mimosmluvní odměny vztahuje, jsou potom vyjmenovány v § 11 adv. tarifu.
- 35 Právní zástupce zastupoval 9 osob, včetně Františka Přesličky, odměna náleží za každou zastupovanou osobu ponižená dle § 12 odst. 4 téže vyhlášky o 20%. Za jeden úkon právní služby náleží 3 100,--Kč – 20% = 2 480,--Kč x 9 osob = 22 320,--Kč. Právní zástupce navrhovatelů učinil dle § 11 odst. 1 písm. a, d, g, h) a § 2 písm. a) vyhl.č. 177/1996 Sb. následující úkony: převzetí a přípravu, sepis návrhu, doplnění návrhu a účast u jednání od 9,30 hod. do 14,06 hod. tj. 6 hod. (počítáno 3 právní úkony), vyjádření k odvolání, návrh na vydání předběžného opatření z 11.1.2018 (1/2 úkonu) celkem 7 a 1/2 úkonů x 22 320,--Kč = 167 400 Kč. Dle § 13 odst. 3 téže vyhlášky náleží právnímu zástupci i 6 režijních paušálů á 300 Kč, tj. 1 800 Kč. Právní zástupce je plátcem 21% DPH, které se vypočítává z částky 169 200 Kč a představuje částku 35 532 Kč. Odměna do této fáze řízení činí 204 732 Kč.
- 36 Protože František Přeslička zemřel v únoru 2018, nadále počítá soud odměnu za 8 osob, tj. 2 480 Kč x 8 = 19 840 Kč. Právní zástupce navrhovatelů učinil tyto úkony: replika na usnesení Vrchního soudu z 8.3.2018 a účast u jednání 5.10.2018 a 16.10.2018, tedy celkem 3 úkony, za což náleží odměna 3 x 19 840 Kč tj. 59 520 Kč. K této částce je třeba přičíst 3 režijní paušály á 300 Kč, tj. 900 Kč a 21% DPH tj. částku 12 688,20 Kč. Náklady představují částku 73 108,20 Kč. Celkové náklady za úkony právní služby, režijní paušál a DPH představují částku 277 840,20 Kč.
- 37 Právní zástupce navrhovatelů absolvoval cestu z Blanska do Prahy a zpět vozidlem Škoda OCTAVIA s průměrnou spotřebou PH 6,6 litrů/100 km, s objemem válců 1 390 cm³. V roce 2016 činila průměrná cena za pohonné hmoty 29,70 Kč, náhrada za pohonné hmoty 1,96 Kč/km, sazba základní náhrady za 1 km jízdy 3,80 Kč, náhrada celkem za 1 km jízdy činí 5,76 Kč. Jedna cesta představuje 230 km, spolu se zpáteční cestou 460 km x 5,75 Kč = 2 649,60 Kč. V roce 2018 činila cena za pohonné hmoty 30,50 Kč, náhrada za pohonné hmoty 2,00 Kč/km, sazba základní náhrady za 1 km jízdy 4,00 Kč a celková náhrada za 1 km jízdy 6 Kč. Za jednu cestu náleží (2 x 230 Kč) x 6 Kč (náhrada za 1 km jízdy), celkem 2 760 Kč. Právní zástupce takto absolvoval 2 jízdy, dne 5.10. 2018 a 16.10.2018 za 8 169 Kč. Cestovné bylo přiznáno v souladu s § 13 odst. 4 AT. Dle § 14 odst. 1 a 3 AT náleží i ztráta času 100 Kč za každou i jen započatou půlhodinu. Při jedné jízdě činí ztráta času 1½ hodiny á 100 Kč, tj. 1 600 Kč. Právní zástupce absolvoval 3 jízdy, tj. 3x 1600 Kč, celkem 4 800 Kč. K těmto nákladům je třeba připočítat ještě soudní poplatek ve výši 2 000 Kč. Veškeré náklady jsou ve výši 292 809,20 Kč. Pokud právní zástupce navrhovatelů vyúčtoval celkové náklady ve výši 309 762 Kč, rozdíl spočívá v tom, že

soud za jednání u soudu 1.11.2016, které trvalo 6 hodin přiznal režijní paušál jen jedenkrát (právní zástupce účtoval 3x za každou započatou dvouhodinu) a za návrh na předběžné opatření soud přiznal jen polovinu částky za úkon dle § 11 odst. 2 písm.a) AT (právní zástupce účtoval 22 320 Kč).

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání k Vrchnímu soudu v Praze (§ 201 obč. soud. řádu), a to ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení. Odvolání se podává u Městského soudu v Praze.

Nesplní-li povinný dobrovolně co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat výkonu rozhodnutí soudem nebo exekucí.

Praha 16. října 2018

JUDr. Zuzana Ciprýnová v. r.
samosoudkyně